

บทสรุป อภิปราย และเสนอแนะ

การวิจัย การสอนภาษาไทยในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2 มีผลการวิจัยและขอเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2
2. เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหาการสอน และการอำนวยความสะดวกทางค่าน้ำที่โรงเรียนให้แก่ครู

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 จากโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในเขตการศึกษา 2 มีโรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ทั้งสิ้น 158 โรงเรียน เนื่องจากจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตรดังกล่าวมีเพียง 158 โรงเรียน แต่โรงเรียนมีครูผู้สอนภาษาไทยในระดับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 โรงเรียนละ 1 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาคำให้ได้ครู 20 คน เพื่อทดลองใช้แบบสอบถาม ที่เหลืออีก 138 คน คือจำนวนประชากรที่จะตอบแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว
2. เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาจากหนังสือ วารสาร เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนไปสังเกตการสอนและพูดคุย

ช้คำถามครูผู้สอนวิชาภาษาไทยบางคน แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ถามความคิดเห็นตามสภาพที่เป็นจริง เกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการสอนวิชาภาษาไทย รวมทั้งข้อเสนอแนะของครูผู้สอนค่าน ผู้บริหาร ครูผู้สอน จุดมุ่งหมาย หลักสูตร เนื้อหาครุมือครู แบบเรียน วิธีสอนและกิจกรรม อุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผล นักศึกษา สภาพแวดล้อมทางบ้านของนักศึกษา ในตอนท้ายของแบบสอบถามส่วนที่ 4 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened End) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ นำแบบสอบถามใหญ่ทรงคุณวุฒิ 13 คน ตรวจสอบเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากนั้นจึงได้นำไปทดลองใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 20 คน และนำกลับมาหาความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยง .96

นำแบบสอบถามที่หาความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มประชากรในการวิจัย จำนวน 138 คน แบบสอบถามที่แจกในจำนวน 138 ฉบับ ได้รับคืนมา 90 ฉบับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถาม 3 ทาง ดังนี้คือ

ก. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลยังโรงเรียนด้วยตัวเอง

ข. ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

ค. ส่งผ่านฝ่ายบริหารของโรงเรียน

ผู้วิจัยให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 4 สัปดาห์ แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาสามารถใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ มีจำนวน 90 ชุด หรือร้อยละ 65.22

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 หาค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำเสนอในรูปของตารางและความเรียง

แบบสอบถามส่วนที่ 2, 3 และ 4 หาค่ามัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระที่ได้จากการตอบคำถามแบบ

ปลายเปิด มาเสนอโดยเรียงลำดับความคิดเห็นที่กลุ่มประชากรเห็นด้วยมากไปหาน้อย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. คำนับผู้บริหาร

เกี่ยวกับทัศนคติและการปฏิบัติของผู้บริหาร โดยเฉลี่ยนครุเห็นว่าผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยน้อย ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยน้อย และการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนจากผู้เกี่ยวข้องก็มีน้อย นอกจากนั้นการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารในเรื่องการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนก็ยังมีน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ โดยเฉลี่ยนครุเห็นว่าผู้บริหารปฏิบัติปานกลาง

เกี่ยวกับตัวผู้บริหารเอง โดยเฉลี่ยนครุเห็นว่ามีปัญหามากในเรื่องผู้บริหารขาดความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย ขาดการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ขาดการแนะนำช่วยเหลือครูในเรื่องอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน วารสาร เอกสารใหม่ ๆ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครุเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บริหาร โดยเฉลี่ยนครุเห็นด้วยมากที่สุดในทุกเรื่อง เช่น ผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจภาษาไทยดีพอ ผู้บริหารควรเข้าอบรมเกี่ยวกับการจัดระบบการศึกษา ผู้บริหารควรจัดงบประมาณและอำนวยความสะดวกในเรื่องของการเรียนการสอนแก่ครูให้เพียงพอ ควรมีการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนให้มากขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้บริหารในหน่วยงานที่รับผิดชอบควรเอาใจใส่และสนใจการปฏิบัติงานและดำเนินงานของผู้บริหารในโรงเรียนให้มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัยค่านับผู้บริหาร

ผลการวิจัยพบว่า ครุส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้บริหารเห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทยน้อย ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจภาษาไทยน้อย การนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอนจากผู้เกี่ยวข้องมีน้อย ขาดการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารในเรื่อง

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนยังมีน้อย

จากตัวเลขที่ปรากฏในสถิติของเขตการศึกษา 2 นั้น พบว่า ผู้บริหารของโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ร้อยละ 100 เป็นชาวไทยมุสลิม ความรู้วิชาสามัญของเจ้าของโรงเรียนที่จบ ป.4 มีมากถึงร้อยละ 46.91 และความรู้สูงสุดคือ ม.ศ.3 เพียงร้อยละ 1.89 ผู้จัดการโรงเรียนมีความรู้วิชาสามัญที่สูงที่สุดคือ ม.ศ.3 เพียงร้อยละ 8.53 นอกนั้นก็มีความรู้ต่ำกว่า ม.ศ.3 และไม่มีความรู้วิชาสามัญเลย ถึงร้อยละ 14 ส่วนครูใหญ่นั้นมีความรู้สูงกว่า ม.ศ.3 เพียงร้อยละ 1.89 และส่วนใหญ่มีความรู้เพียง ป.4 ถึงร้อยละ 45.97¹ และนอกจากนั้นจากการสำรวจปัญหาของฝ่ายการศึกษาเอกชนพบว่าผู้บริหารของโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามนั้น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยได้ไม่ดีเท่าที่ควร ในการเข้าอบรมหรือประชุมจะต้องมีล่ามแปลด้วยทุกครั้ง² ผู้บริหารในโรงเรียนนั้นเป็นกลไกที่จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยได้ผลดีมีประสิทธิภาพ แต่เมื่อผู้บริหารในโรงเรียนขาดสิ่งเหล่านี้แล้วก็ไม่สามารถที่จะแนะนำหรือช่วยเหลือครูสอนได้ในกรณีผู้บริหารในโรงเรียนไม่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูได้มีอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาแก่ครูได้คือ การนิเทศจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่จากการวิจัยพบว่าขาดการนิเทศจากผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก จากการสัมภาษณ์อาจารย์ อารมณ มานะ หัวหน้าฝ่ายสำนักงานการศึกษาเอกชนประจำเขตการศึกษา 2 ได้ทราบว่าสาเหตุที่ขาดการนิเทศเกิดตามผลการเรียนการสอนจากผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นเนื่องมาจาก อัตรากำลังฝ่ายนิเทศของฝ่ายการศึกษาเอกชนประจำเขตการศึกษาโดยเฉพาะนั้นไม่มี ต้องอาศัยฝ่ายนิเทศของเขตการศึกษา ซึ่งศึกษานิเทศก์เองก็มีงานนิเทศโรงเรียน มีชยม ประถมของรัฐบาลมากพออยู่แล้ว อีกประการหนึ่งการเดินทางไปนิเทศในบางท้องถิ่นไม่มีความปลอดภัยต้องเสี่ยงอันตรายจึงไม่สามารถให้การ

¹ฝ่ายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ประจำเขตการศึกษา 2, รายงานผลการปฏิบัติงานและสถิติการศึกษาของโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ประจำปีงบประมาณ 2523, หน้า 54-56.

²เล่มเดียวกัน, หน้า 63.

นิเทศโค้วถึง¹

จากสภาพและปัญหาที่ปรากฏน่าจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนดังกล่าวได้เด่นชัดพอสมควร ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ครูได้เสนอแนะคือ ควรมีการเพิ่มพูนความรู้ภาษาไทยแก่ผู้บริหารในโรงเรียนให้มากขึ้นเท่าที่จะทำได้ และผู้วิจัยเห็นว่า น่าจะโค้วเพิ่มอัตรากำลังฝ่ายนิเทศก์และเพิ่มความปลอดภัยให้กับศึกษานิเทศก์

2. คำนวณครุสอน

สถานภาพของครุสอน เป็นชาย 57 คน หญิง 33 คน ในจำนวนนี้มีวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับ ป.กศ.ต้น หรือเทียบเท่าร้อยละ 51.11 วุฒิ ม.ศ.3 ร้อยละ 42.22 ภาษาที่ใช้พูดในครอบครัวใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ร้อยละ 42.22 ใช้ภาษามลายูร้อยละ 14.44 ที่อยู่ปัจจุบันอยู่ในท้องถิ่นอื่นไกลโรงเรียนที่สอนถึงร้อยละ 54.44 จำนวนชั่วโมงที่ครูต้องสอนวิชาสามัญใน 1 สัปดาห์ มีจำนวน 21 ชั่วโมง ถึงร้อยละ 51.11 เหตุผลที่ครูทำการสอนวิชาภาษาไทย คือ มีครุสอนวิชาสามัญไม่เพียงพอร้อยละ 100 ในจำนวนนี้มีครุร้อยละ 52.22 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเรื่องวิธีสอนภาษาไทยแก่ผู้ปกครองเลย และครุร้อยละ 40.00 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จเกี่ยวกับทัศนคติและประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะครุมีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างของไวยากรณ์ภาษาไทยกับภาษามลายูน้อย ครอบคลุมระหว่างภาษามลายูกลางและภาษามลายูท้องถิ่นน้อย ส่วนที่โดยเฉลี่ยครุมีอยู่ในระดับปานกลางคือ พศภาษาไทยโค้วของชัดเจนทุกเสียง ความเหมาะสมของตำแหน่งหน้าที่การงาน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ โดยเฉลี่ยครุมีอยู่ในระดับมาก

ปัญหาเกี่ยวกับตัวครุ โดยเฉพาะ ครุมีปัญหามากในเรื่องครุขาดกำลังใจในการสอน ครุมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดแคลนครุสอนวิชาสามัญ ครุขาดความรู้ในเรื่องวิธีสอนภาษาไทยแก่ผู้ปกครองเลย ส่วนเรื่องอื่น ๆ โดยเฉลี่ยครุเห็นว่าไม่มีปัญหาปานกลาง

¹สัมภาษณ์ อารมณ์ มามะ, 15 กุมภาพันธ์ 2524.

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะโดยเฉลี่ย ครูเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง ควร
เพิ่มจำนวนครูสอนวิชาสามัญ ครูควรเตรียมการสอนอย่างสม่ำเสมอ ครูควรศึกษาหาความรู้
ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ โดยเฉลี่ยครูเห็นด้วยมากในทุกเรื่อง และมีข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติม คือ ครูควรได้รับการศึกษาทางด้านการสอนภาษาไทยแก่ผู้พูดภาษามลายู โดยเฉพาะ
ครูควรนับถือศาสนาอิสลาม

อภิปรายผลการวิจัยด้านตัวครูผู้สอน

ผลการวิจัยพบว่า ครู ร้อยละ 51.11 มีวุฒิ ป.ก.ศ. คนหรือเทียบเท่า และ
ร้อยละ 42.22 มีวุฒิ ม.ศ.3 ครูร้อยละ 100 สอนวิชาภาษาไทยเพราะมีครูสอนวิชาสามัญ
ไม่เพียงพอ ครูร้อยละ 40 ไม่เคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรการศึกษาดูใหญ่แบบเบ็คเสิร์ฟ
ระดับ 3 เลย และมีครู จำนวนร้อยละ 52.22 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเรื่องวิธีสอนภาษาไทย
แก่ผู้พูดภาษามลายู

ในการสอนภาษาที่ 2 นั้น ครูจำเป็นต้องจะต้องมีความรู้ทั้งภาษาที่ 1 คือ ภาษามลายู
และภาษาที่ 2 คือ ภาษาไทย ครูสอนจำเป็นต้องจะเรียนรู้อะไรหรือวิธีสอนโดยเฉพาะ
ดังที่กานดา ณ ถลาง ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า ภาษาแต่ละภาษานั้นมีความแตกต่างกันครูต้องศึกษา
ลักษณะโครงสร้างของภาษาที่เป็นภาษาของผู้เรียนว่ามีสิ่งใดแตกต่างไปจากลักษณะของภาษา
ต่างประเทศหรือภาษาที่ 2 จะได้อีกฝนหรือแก้ไขเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นปัญหา¹ ดังนั้นแนวทาง
ที่จะแก้ปัญหา¹ก็คือ ครูควรได้รับการศึกษาทางด้านการสอนภาษาไทยแก่ผู้พูดภาษามลายูมาโดย
เฉพาะ ครูควรเป็นครูที่นับถือศาสนาอิสลามเพราะจะสามารถพูดได้ทั้งภาษาไทยและภาษา
มลายู

นอกจากนั้นจากการวิจัยยังพบว่า ครูร้อยละ 51.11 มีชั่วโมงสอนวิชาสามัญใน 1
สัปดาห์ ถึง 21 ชั่วโมง และครูร้อยละ 100 นอกจากสอนแล้วต้องทำหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่น

¹กานดา ณ ถลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา (ศูนย์ภาษามลายูของ
โครงการการพัฒนามหาวิทยาลัย, 2515), หน้า 29.

ครูการ ทะเบียน ฯลฯ มีครูร้อยละ 54.44 มีที่อยู่ในท้องถิ่นอื่นไกลโรงเรียนที่สอน และจากการสำรวจปัญหาพบว่า โดยเฉลี่ยครูเห็นว่ามปัญหาหนักที่สุดในเรื่อง มีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป

ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากผู้บริหารในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจภาษาไทย งานด้านอื่น ๆ จำเป็นต้องใช้ความรู้ภาษาไทยแทบทั้งสิ้น จึงเป็นภาระหน้าที่ของครูสอนวิชาภาษาไทยที่จะต้องรับผิดชอบหรือรับมอบหมายจากผู้บริหารในงานด้านอื่น ๆ ในโรงเรียน และจากเอกสารของเขตการศึกษา 2 นั้น ได้ระบุไว้ว่า โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรการศึกษา ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ส่วนใหญ่มักจะมีครูทำการสอนวิชาสามัญเพียงคนเดียวต้องรับผิดชอบงานสอนเอง ไม่มีผู้บังคับบัญชาดูแลอย่างใกล้ชิด และครูเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังปฏิบัติงานไม่เต็มเวลาที่กำหนด นอกจากนี้โรงเรียนที่มีครูสอนเพียงคนเดียวมักจะมีขวัญและกำลังใจในการทำงานไม่ดี โดยเฉพาะโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในดินแดนที่มีผู้ออกการร้ายคุกคาม¹ ในการที่ครูสอนภาษาไทย ไม่สามารถใช้เวลาทั้งหมดให้กับงานสอนครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีสอนภาษาที่ 2 จึงไม่สามารถทำให้การสอนภาษาไทยได้ผลดีเท่าที่ควร จากสภาพการณ์เหล่านี้จึงพอประมวลถึงสภาพการสอนภาษาไทยในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามว่า จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วน ในด้านเพิ่มครูสอนวิชาสามัญ ควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานด้านธุรการ งานทะเบียน และอื่น ๆ ที่นอกจากการสอนโดยเฉพาะ ควรมีผู้รับผิดชอบ หรือผู้บังคับบัญชาครูสอนอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการสอนวิชาภาษาไทยได้ผลดียิ่งขึ้น

3. ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย

เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย โดยเฉลี่ย ครูให้ความสำคัญมากในเรื่อง ให้เขียนหนังสือได้ถูกต้อง ให้ปฏิบัติตนในการฟังและการพูดได้

¹สำนักงานศึกษาธิการเขต 2, แนวทางการปรับปรุงครูช่วยสอนวิชาสามัญในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ในเขตการศึกษา 2 ปีงบประมาณ 2522, หน้า 10-11.

ถูกต้องตามกาลเทศะ และโดยเฉลี่ย ครูให้ความสำคัญน้อยในเรื่อง ให้อ่านหนังสือที่ประชุมและโอกาสต่างๆ ใ้ อ่านบทร่ายกรองทำนองเสนาะได้ ให้อ่านหนังสือที่ถูกต้องชัดเจนทุกเสียง ใช้อักษรย่อได้ถูกต้อง ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครูให้ความสำคัญปานกลาง

ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โดยเฉลี่ย ครูเห็นว่ามมีปัญหามากในเรื่อง ครูไม่ได้ประเมินผลว่าในการสอนแต่ละครั้งบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ส่วนในเรื่องอื่น ๆ โดยเฉลี่ยครูเห็นว่ามปัญหาปานกลาง

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยเฉลี่ย ครูเห็นด้วยมากที่สุดในทุกเรื่อง เช่น ควรควรรีศึกษาจุดมุ่งหมายอย่างละเอียด ควรตั้งจุดมุ่งหมายให้เหมาะสมกับพินความรู้ของนักศึกษา ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรควรทำบันทึกการสอนล่วงหน้าในทุกครั้งที่มีการสอน

อภิปรายผลการวิจัยด้านจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย

จากผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่จุดมุ่งหมายน้อยในเรื่อง ให้อ่านหนังสือที่ถูกต้องชัดเจนทุกเสียง ให้อ่านที่ประชุมและโอกาสต่าง ๆ ใ้ ในจุดมุ่งหมาย 2 ประการนี้ เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะนำไปสู่การที่นักศึกษาจะสามารถพูด-อ่านหนังสือได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งกล่าวพูดและกล่าวแสดงออก แต่ครูกลับให้ความสำคัญน้อย ดังนั้นในการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรในแต่ละครั้งควรจะได้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่จุดมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายนั้น จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่ามปัญหามากในเรื่อง จุดมุ่งหมายกว้างและสูงเกินไป ทั้งนี้เนื่องมาจาก พินความรู้เดิมของนักศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทยนั้นมีน้อยมาก น้อยกว่านักศึกษายุใหญ่ทั่ว ๆ ไป เพราะผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนรัฐบาลนั้นค่อนข้างต่ำอยู่แล้ว และเมื่อจบการศึกษามาแล้วไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาลืมภาษาไทยเสียเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นการที่จะใช้จุดมุ่งหมายเดียวกันกับนักศึกษายุใหญ่ทั่ว ๆ ไป จึงเป็นเรื่องค่อนข้างยากที่จะปฏิบัติให้บรรลุได้ ดังนั้นน่าจะได้มีการปรับจุดมุ่งหมายให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา

นอกจากนั้น ครูส่วนใหญ่เห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง การสอนแต่ละครั้ง ครูไม่ได้ประเมินผลว่าสอนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ จากความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า จุดมุ่งหมายนั้นมีความสำคัญมาก เพราะจุดมุ่งหมายจะเป็นเข็มทิศแก่ครู ถ้าครูขาดการประเมินผลแล้ว ครูก็ไม่สามารถจะทราบได้ว่าไต่เดินไปตามทิศทางที่ต้องการหรือไม่ ดังนั้น ในการสอนแต่ละครั้ง ครูควรจะได้มีการบันทึกการสอนอย่างย่อ ๆ และมีการประเมินผลด้วยในทุก ๆ ครั้งที่มีการสอน

4. ด้านหลักสูตร เนื้อหา แบบเรียน คู่มือครู

เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อหลักสูตร เนื้อหา แบบเรียน คู่มือครู โดยเฉลี่ย ครูให้ความสำคัญมากในเรื่องการฟังคำสั่ง คำถาม คำอธิบาย คำแนะนำ การฝึกเขียนคัดลายมือ แต่ที่โดยเฉลี่ยครูให้ความสำคัญน้อยได้แก่ การใช้หนังสือแบบเรียน คู่มือครู พจนานุกรม หนังสืออ่านประกอบ ส่วนเรื่องอื่น ๆ โดยเฉลี่ยครูให้ความสำคัญปานกลาง

ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา หลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู โดยเฉลี่ย ครูเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง ขาดแคลนหลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู หนังสืออ่านประกอบ เนื้อหายากเกินความสามารถของนักศึกษา เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวมากเกินไป ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครูมีปัญหาปานกลาง

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยเฉลี่ย ครูเห็นด้วยมากที่สุดในทุกเรื่อง เช่น เขตการศึกษา 2 ควรจัดทำหลักสูตรแบบเรียนขึ้นใช้โดยเฉพาะ ความยากง่ายของเนื้อหาควรให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา หลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน ควรจัดเตรียมให้พร้อม และครูได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ว่า บางโรงเรียนยังไม่เคยได้รับหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียนเลย

อภิปรายผลการวิจัยด้าน หลักสูตร เนื้อหา แบบเรียน คู่มือครู

จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการใช้ หนังสือแบบเรียน คู่มือครู หนังสืออ่านประกอบ พจนานุกรม อยู่ในระดับน้อย และปัญหาที่ครูส่วนใหญ่เห็นว่ามีความ

ในเรื่อง การขาดแคลน แบบเรียน หลักสูตร คู่มือครู หนังสืออ่านประกอบ จากความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูไคร้ระบุว่า บางโรงเรียนไม่เคยได้รับหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน เลย สิ่งทีกล่าวมานี้เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะเป็นหลักเกณฑ์ครูและนักศึกษา จะต้องใช้ยึดถือในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จะเป็นกุญแจดอกสำคัญสำหรับครูและ นักศึกษา ดังนั้น เมื่อขาดสิ่งเหล่านี้ไป การสอนจึงดำเนินไปแบบตามบุญตามกรรม มากกว่า การสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในเรื่องนี้ควรจะได้มีการจัดเตรียมให้พร้อมก่อนที่จะมีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ แบบเบ็ดเสร็จ ปี พ.ศ. 2522 เพื่อจะได้แจกจ่ายให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน

นอกจากนั้นครูส่วนใหญ่เห็นว่า เนื้อหายากเกินความสามารถของนักศึกษาและเป็น เรื่องไกลตัวมากเกินไป ทั้งนี้เป็นเพราะว่า พื้นความรู้เดิมในการ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ภาษาไทยของนักศึกษาที่แตกต่างไปจากนักศึกษามหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป และเนื้อหาในหลักสูตรมักจะ กล่าวถึงเรื่องราว และความเป็นไปของชาวไทยพุทธมากกว่าชาวไทยมุสลิม ดังนั้นหลักสูตร ที่จะนำไปใช้ในแต่ละเขตการศึกษา ควรจะได้มีการปรับให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา และสอดคล้องกับศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นนั้น ๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า เขต การศึกษาควรจัดทำแผนการสอนแจกให้กับครูสอนเพื่อเป็นการสะดวกในการเตรียมเนื้อหา เตรียมการสอนสำหรับครู

5. ด้านวิธีสอนและกิจกรรม

เกี่ยวกับการใช้วิธีสอนและการจัดกิจกรรมนั้น โดยเฉลี่ย วิธีสอนและกิจกรรม ที่ครูจัดมากได้แก่ การบรรยายเนื้อหาตามบทเรียน การบรรยายแล้วสาธิต การอธิบายประกอบ การซักถาม การฝึกเป็นรายบุคคล ส่วนโดยเฉลี่ย วิธีสอนและกิจกรรมที่ครูจัดน้อยได้แก่ การจัดเล่นละครหรือบทบาทสมมุติ การเล่นเกม การจัดนิทรรศการ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย และการสอนโดยใช้ชุดศูนย์การเรียน ส่วนวิธีสอนและกิจกรรมอื่น ๆ นั้น โดยเฉลี่ยครูจัด ปานกลาง

ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม โดยเฉลี่ย ครูเห็นว่ามามีปัญหามากในเรื่อง ครูขาดความรู้ในเรื่องวิธีสอนและการจัดกิจกรรม ครูต้องสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน

ทำให้เสียกำลังใจ สภาพห้องเรียนไม่เหมาะที่จะจัดกิจกรรม ส่วนในเรื่องอื่น ๆ โดยเฉพาะ
 ครูมีปัญหากลาง

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยเฉลี่ยครูเห็นด้วยมากที่สุดในทุกเรื่อง
 เช่น ครูควรสอนให้นักศึกษาปฏิบัติจริงและมีบทบาทมากที่สุด ควรมีการจัดกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อ
 ส่งเสริมการเรียนการสอน เป็นต้น นอกจากนี้ครูยังแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
 ว่า ควรมีการอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนและการจัดกิจกรรมแก่ครู

อภิปรายผลการวิจัยด้านวิธีสอนและกิจกรรม

จากการวิจัยพบว่า วิธีสอนและกิจกรรม ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้จัด ได้แก่ การจัด
 ให้เล่นเกม เอนละคร หรือบทบาทสมมติ การจัดนิทรรศการ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย
 การเรียนโดยใช้ชุดศูนย์การเรียน วิธีสอนและการจัดกิจกรรมของครูนั้นเป็นหัวใจสำคัญที่
 จะทำให้นักศึกษาชอบหรือไม่ชอบวิชาภาษาไทย หากครูใช้วิธีการสอนและมีการจัดกิจกรรมที่
 ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ผู้เรียนย่อมจะมีความต้องการที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ เป็น
 ที่น่าสังเกตว่าวิธีการที่ครูใช้มากนั้นล้วนแล้วแต่เป็นวิธีสอนที่ครูเป็นผู้มีบทบาทมากกว่านักศึกษา
 แทบทั้งสิ้น แต่วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมมาก เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
 เพลินนั้นครูกลับนำมาใช้น้อย ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาที่นักศึกษาไม่ชอบ ไม่
 สนใจที่จะเรียนภาษาไทย และบางครั้งนักศึกษามาโรงเรียนแต่ไม่ยอมเข้าห้องเรียน ขอคนพบ
 นี้สอดคล้องกับความเห็นของ ประสาท อ่อนอก ซึ่งกล่าวว่า การจัดกิจกรรมเป็นหัวใจของ
 การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพราะการจัดกิจกรรมนั้นจะหมายถึง การแสดงออกของ
 ผู้เรียนซึ่งจะต้องใช้ทักษะทางภาษาให้ครบ 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน รวมทั้งการ
 ฝึกฝนความสามารถในการทำงานเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม¹

¹ประสาท อ่อนอก, ทักษะการสอนภาษาไทย (เอกสารประกอบการศึกษาวิชา
 414 660 การนิเทศการสอนภาษาไทย แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย พ.ศ.2522), หน้า 20.

เกี่ยวกับปัญหาวิธีสอนและกิจกรรม ครูส่วนใหญ่เห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง คุ
 ษาคความรู้เรื่อง วิธีสอนและกิจกรรม สภาพห้องเรียนไม่เหมาะที่จะจัดกิจกรรม สภาพ
 ห้องเรียนส่วนใหญ่ที่มีสภาพที่ไม่เหมาะสม โต๊ะ เก้าอี้ เป็นไม้กระดานยาวติดกันเป็นแถว
 ยากต่อการเคลื่อนย้าย พื้นของบางโรงเรียน เป็นดิน หรือซีเมนต์ ห้องเรียนไม่มีคิคมี่เสียง
 ลอดทะลุกันได้ จากสภาพและปัญหาเหล่านี้จึงทำให้ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ รวมทั้งครู
 ษาคความรู้ในเรื่องวิธีสอนและกิจกรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องและส่งผล
 กระทบต่อกันและกัน จำเป็นต้องมีการแก้ไขปัญหาทุกปัญหาตามวิธีทางของแต่ละปัญหา เช่น
 ควรมีการอบรม หรือจัดพิมพ์เป็นเอกสารแนะนำความรู้ในเรื่องของวิธีสอนและการจัดกิจกรรม
 แก่ครู เมื่อมีการอบรมหรือแจกเอกสารไปแล้ว ชี้ต่อไปเป็นหน้าที่ของครูที่จะนำไปใช้ นำไป
 ปฏิบัติ ผู้บริหารทั้งในโรงเรียน และในหน่วยงานที่รับผิดชอบควรจะได้มีการติดตามผลการ
 ปฏิบัติของครูอีกด้วย

6. คำนอุปกรณการสอน

เกี่ยวกับการใช้อุปกรณการสอน โดยเฉลี่ยอุปกรณ์ที่ครูนำมาใช้ปานกลางคือ
 รูปภาพ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ส่วนโดยเฉลี่ยอุปกรณ์ที่ครูใช้น้อยได้แก่ บัตรคำ แถบประโยค
 แผนภูมิ ป่านินเทศ เครื่องบันทึกเสียง และโดยเฉลี่ยอุปกรณ์ที่ครูไม่ใช้เลย ได้แก่ โทรทัศน์
 ภาพนิ่ง สไลด์

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณการสอน โดยเฉลี่ยครูเห็นว่า มีปัญหามากที่สุดในเรื่อง
 การขาดแคลนอุปกรณการสอน ส่วนโดยเฉลี่ย ครูมีปัญหามากในเรื่อง ครูไม่มีเวลาเตรียม
 อุปกรณ์ ขาดทุนและความรู้ในการสร้างอุปกรณ์ สภาพห้องเรียนไม่อำนวยที่จะใช้อุปกรณ
 สอน ส่วนเรื่องอื่น ๆ โดยเฉลี่ยครูมีปัญห่าปานกลาง

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะ โดยเฉลี่ยครูเห็นควมมากที่สุดในทุกเรื่อง
 ได้แก่ การเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ ควรมีเครื่องมือ ห้องสำหรับผลิตอุปกรณ์ ควร
 มีศูนย์วัสดุอุปกรณ์ที่ครูสามารถยืมมาใช้ได้

อภิปรายผลการวิจัยค่านอุปกรณาการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนอยู่ในระดับน้อยและมีอุปกรณ์ที่ครูไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้เลย คือ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง สไลด์ จากการสำรวจปัญหาพบว่า ครูทั้งหมดมีความเห็นว่า การขาดแคลนอุปกรณ์การสอนเป็นปัญหามากที่สุด และมีปัญหามากในเรื่อง ไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์ ขาดทุน ความรู้ในการสร้างอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์นั้นเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนได้ผลดี แต่เมื่อขาดสิ่งเหล่านี้ไป ครูก็ไม่สามารถจัดกิจกรรม หรือวิธีสอนที่จำเป็นจะต้องใช้อุปกรณ์ได้ จากผลการวิจัยเกี่ยวกับผู้บริหารได้พบว่า ผู้บริหารขาดความรู้และไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย จึงส่งผลต่องบประมาณหรือทุนในการจัดซื้ออุปกรณ์หรือการให้คำแนะนำแก่ครูในการผลิตอุปกรณ์การสอนไปด้วย หากทางโรงเรียนหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบจะได้พิจารณาช่วยเหลือในเรื่องนี้แล้ว ก็จะช่วยให้การสอนได้ผลดียิ่งขึ้น อนึ่งการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลที่ให้กับโรงเรียนในเรื่องอุปกรณ์ ควรเป็นในรูปวัสดุอุปกรณ์มากกว่าเป็นงบประมาณในการจัดซื้อหรือเงินสด นอกจากนั้น ควรจะมีศูนย์วัสดุอุปกรณ์เพื่อจะขอยืมมาใช้ได้ ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการผลิตอุปกรณ์แก่ครูด้วย

7. ค่านการวัด และประเมินผล

เกี่ยวกับวิธีการวัด และประเมินผลที่ครูนำมาใช้นั้น โดยเฉลี่ย วิธีที่ครูนำมาใช้มากที่สุดได้แก่ การใช้ข้อทดสอบประจำภาค วิธีที่ใช้ปานกลาง ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัด การสังเกตจากการทำกิจกรรม การให้การบ้านและให้ทำแบบฝึกหัด การให้เขียนรายงาน และการใช้ข้อทดสอบที่สร้างขึ้นเองเป็นระยะ

ปัญหาเกี่ยวกับการวัด และประเมินผล โดยเฉลี่ย ครูเห็นว่าปัญหามากที่สุดในเรื่อง ขาดแคลนอุปกรณ์ในการวัด และประเมินผล ขาดการวัด และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ครูเห็นว่าปัญหามาก เช่น ครูขาดความรู้ เทคนิคในการวัด และประเมินผล เป็นต้น

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยเฉลี่ย ครูเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง ควร มีการวัด และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ครูเห็นด้วยมาก นอกจากนั้น ครูยังแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ว่า บางโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์ในการผลิต ขอสอบ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องโรเนียว ฯลฯ และบางโรงเรียนยังไม่ได้รับแจกระเบียบ และแบบฟอร์มการวัดผลและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการเลย

อภิปรายผลการวิจัยด้านการวัด และการประเมินผล

จากผลการวิจัยพบว่า วิธีวัด และประเมินผลที่ครูส่วนใหญ่ใช้มากที่สุด คือ การ ใช้ข้อทดสอบประจำภาค ส่วนวิธีอื่น ๆ ครูนำมาใช้ปานกลาง ในเรื่องของปัญหาเกี่ยวกับการ วัด และประเมินผลนั้น ครูส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุด คือ ขาดแคลนอุปกรณ์ในการวัด และประเมินผล ขาดการวัด และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ครูประสบปัญหามาก คือ ครู ขาดความรู้ เทคนิคในการวัด และประเมินผล จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูพบว่า บางโรงเรียนยังไม่ได้รับแจกระเบียบและแบบฟอร์มในการวัด และประเมินผลของกระทรวง เลย และที่ขาดแคลนมากที่สุด คือ ขาดอุปกรณ์ในการผลิตขอสอบ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องโรเนียว ฯลฯ ครูต้องใช้วิธีเขียนคำสั่ง คำถามลงบนกระดาน ครูบางคนมีการวัด และประเมินผลเพียงครั้งเดียวคือ ใช้ข้อทดสอบประจำภาค ผู้วิจัยเห็นว่า การวัด และ ประเมินผลนั้นก็จำเป็นที่จะต้องใช่วิธีการหลาย ๆ วิธี การใช้ข้อทดสอบเพียงอย่างเดียวไม่ สามารถที่จะวัดได้หลายด้าน การใช้วิธีสังเกตจากการทำกิจกรรม การปฏิบัติของนักศึกษา และวิธีอื่น ๆ เป็นส่วนที่จะทำให้ครูถึงพัฒนาการหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของ นักศึกษาได้ แต่ปรากฏว่าวิธีการเหล่านี้ครูนำมาใช้ปานกลาง จากสภาพและปัญหาดังกล่าว จึงพอมองเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลยังขาดหลักเกณฑ์ ขาดมาตรฐานอยู่เป็นอย่างมาก วิธีที่ครูได้เสนอแนะไว้ตรงกัน คือ โรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์ในการผลิตขอสอบ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบควรแจกระเบียบและแบบฟอร์มในการวัด และประเมินผลให้ครบทุกโรงเรียน เขตการศึกษา 2 ควรสร้างขอสอบแบบมาตรฐานขึ้นเพื่อให้ทุกโรงเรียนนำไปใช้ ข้อเสนอแนะ เหล่านี้ทางเขตการศึกษาควรจะนำไปพิจารณาและดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นที่ครูได้ประสบ

8. คำนักศึกษา

เกี่ยวกับสภาพและคุณสมบัติของนักศึกษา โดยเฉพาะ ครูเห็นว่านักศึกษามีอยู่ในระดับน้อย คือ ความรู้เดิมในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ความสนใจหรือความรักที่จะเรียนภาษาไทย การมีอุปกรณการเรียนพร้อม การมาเรียนสม่ำเสมอ มีความกล้าไม่เขินอาย ในเรื่องอื่น ๆ โดยเฉพาะครูเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษา โดยเฉพาะครูเห็นว่ามีปัญหามากในทุกเรื่อง เช่น ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน ขาดความสนใจและความตั้งใจในการเรียน นักศึกษาไม่กล้าแสดงออก นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ เป็นต้น

ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะครูเห็นด้วยมากที่สุดในทุกเรื่อง เช่น ครูควรแนะนำชักจูงให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและประโยชน์ และมีความรักที่จะเรียนภาษาไทย ควรส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัยคำนักศึกษา

จากคำตอบของครูที่รวบรวมได้ต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า พันความรู้ภาษาไทยของนักศึกษาทั้งในค่าน การฟัง พูด อ่าน เขียน ค่อนข้างต่ำ ยิ่งกว่านั้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความกล้า ความตั้งใจมาเรียนโดยสม่ำเสมอ ความสนใจหรือความรักในการเรียนภาษาไทยรวมทั้งการมีอุปกรณ์การเรียนโดยสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ จึงไปกระทบปัญหาการเรียนการสอนของครูค่อนข้างมาก

ปัญหาแรก คือ นักศึกษามีพันความรู้ในการ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน เมื่อเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาไทยต่ำ พอจบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนรัฐบาลมาแล้ว ก็ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาไทย หรือมีโอกาสใช้ภาษาน้อย ดังนั้นจึงทำให้ความรู้เดิมในวิชาภาษาไทยที่มีอยู่น้อยแล้วลดน้อยลงไปอีก

ปัญหาประการที่สอง คือ นักศึกษาไม่กล้า ขี้อาย สภาพเช่นนี้คล้ายคลึงกับนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ ปัญหาส่วนใหญ่ที่ครูผู้สอนพบคือ นักเรียนจะไม่

กล้าพูด เพราะกลัวผิด หรือพูดไม่ชัด เป็นต้น นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะพูดภาษาไทยบางคำไม่ค่อยชัด เช่น คำว่า บุกบุก นักศึกษาจะออกเป็นเสียง บูรู เมื่อพูดผิดมักจะถูกเพื่อนล้อเลียน จึงเกิดความอาย ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ จำเป็นต้องฝึกฝนหรือใช้บ่อย ๆ แต่เมื่อนักศึกษาไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ก็เท่ากับว่านักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกฝน จึงทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพยายามชักจูงหรือทำให้นักศึกษาเกิดความกล้าที่จะแสดงออก

ส่วนปัญหาที่นักศึกษาไม่สนใจหรือรักที่จะเรียนภาษาไทย นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ และนักศึกษาขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนนั้น สภาพและปัญหานี้ตรงกับปัญหาที่เขตการศึกษา 2 ได้ระบุไว้ในเอกสารว่า นักศึกษายากจนและขาดเรียนมาก ทำให้การเรียนรู้ไม่สม่ำเสมอ ขาดเรียนครั้งละหลาย ๆ วัน เพราะต้องไปประกอบอาชีพ เช่น ช่วยกรีดยาง ทำนา หรือรับจ้าง เป็นต้น นอกจากนี้ นักศึกษาไม่สนใจเรียนวิชาสามัญเพราะไม่มีเป้าหมายว่าจะเรียนเพื่อประโยชน์อะไร ทำให้การเรียนรู้การสอนวิชาสามัญไม่ได้ผลเท่าที่ควร¹ นอกจากนี้นักศึกษาบางคนเรียนวิชาภาษาไทยเพราะเกรงใจโต๊ะครู ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การเรียนภาษาที่ 2 นั้น ถึงแม้จะมีพื้นความรู้ในภาษาที่ 2 น้อยก็ตาม หากแต่ผู้เรียน มีความตั้งใจจริง สนใจ เอาใจใส่ฝึกฝนอยู่เสมอย่อมจะนำมาซึ่งความสำเร็จได้ แต่ในกรณีนี้นักศึกษาขาดคุณสมบัติตามที่โลกกล่าวมาแล้วแทบทุกประการ จึงเป็นปัญหาที่ค่อนข้างยุ่งยากแก่การแก้ไข แต่อย่างไรก็ดีถ้าได้มีการแก้ไขอย่างจริงจัง ปัญหาเหล่านี้ก็อาจจะหมดไปได้ ครูสอนเหล่านั้นได้เสนอแนะไว้ว่า ควรจัดหาทุนซื้ออุปกรณ์การเรียนสำหรับนักศึกษา ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนในชั้นที่สูงขึ้น เชิญรุ่นพี่ที่จบการศึกษาในระดับสูงหรือที่ประสบผลสำเร็จจากหน้าที่การงานมาบรรยายให้นักศึกษาฟัง ซึ่งขอเสนอแนะเหล่านี้ก็จะ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ปัญหาคล่องได้

¹ สำนักศึกษาธิการเขต 2, แนวทางการปรับปรุงครูช่วยสอนวิชาสามัญในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในเขตการศึกษา 2 ปีงบประมาณ 2522, หน้า 14.

9. คำนสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักศึกษา

สภาพและปัญหาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมทางบ้านของนักศึกษานั้น โดยเฉลี่ย ครูเห็นว่ามีปัญหามากในเรื่อง บุคคลในครอบครัวไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาไทย บุคคลในครอบครัวไม่นิยมฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ ภาคภาษาไทย ชาติที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน บุคคลในครอบครัวไม่นิยมพูดภาษาไทย

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะ โดยเฉลี่ยครูเห็นด้วยมากที่สุดในทุกเรื่อง ได้แก่ ชี้แจงให้ผู้ปกครองมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาไทย แนะนำให้ผู้ปกครองหรือบุคคลในครอบครัวฟังรายการวิทยุโทรทัศน์ ภาคภาษาไทย ครูควรติดต่อสมาคมกับครอบครัวของนักศึกษา นอกจากนี้ครูยังเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรจัดโรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางชุมชน จัดให้มีกิจกรรมแล้วเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

อภิปรายผลค่านสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง บุคคลในครอบครัวไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาไทย ไม่นิยมพูดภาษาไทย ไม่นิยมฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ ภาคภาษาไทย ชาติที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

ปัญหาแรก คือ บุคคลในครอบครัวไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาไทย ทั้งนี้เป็นเพราะค่านิยมและความเชื่อว่า ผู้ใดที่มีความรู้ทางศาสนาอิสลามสูง มักจะได้รับการยกย่อง เคารพ จากบุคคลทั่วไปในสังคมไทยมุสลิม ผู้ปกครองจึงมีความตั้งใจและส่งเสริมให้บุตรหลานของตนเรียนศาสนามากกว่าเรียนวิชาสามัญ

ปัญหาประการที่สอง คือ บุคคลในครอบครัวไม่นิยมพูดภาษาไทย ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก การคบหาสมาคมของชาวไทยมุสลิมนั้นมักจะอยู่ในแวดวงของชาวไทยมุสลิมด้วยกันแทบทั้งสิ้น บวกกับความเชื่อในเรื่องการพูดภาษาอื่นที่นอกเหนือไปจากภาษาของศาสนาตนนั้นเป็นบาป จึงทำให้บุคคลเหล่านั้นไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาไทยหรือมีก็น้อยมาก

ปัญหาประการที่สาม คือ บุคคลในครอบครัวไม่นิยมฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ ภาคภาษาไทย รายการวิทยุภาคภาษาไทย ส่วนใหญ่นั้นมักจะเป็นรายการที่เกี่ยวข้องหรือ

รายงานความเป็นไปของสังคมไทยพุทธมากกว่าไทยมุสลิม รายการที่คนทั่ว ๆ ไปนิยมฟังหรือชม เช่น ละครวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ก็มักจะเป็นเรื่องราวของชาวไทยพุทธ ดังนั้นชาวไทยมุสลิมจึงนิยมฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียมากกว่า เพราะเป็นรายการที่เสนอเรื่องราวของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามและสามารถฟังได้รู้เรื่องราวเพราะเป็นภาษาเดียวกัน

สภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนนั้นมีอิทธิพลมาก นักเรียนย่อมมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับคนในครอบครัวหรือในชุมชนของตน และใช้ภาษามากกว่าภาษาไทย ถึงแม้ว่านักเรียนจะเรียนภาษาไทยในโรงเรียนมามากเพียงใดก็ตาม แต่ก็ไม่ค่อยใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันก็เท่ากับว่าขาดการฝึกฝน และสิ่งแวดล้อมมิได้มีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนก็ไม่มีผลดีขึ้นแต่อย่างใด จึงเป็นหน้าที่ของครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ต้องพยายามหาทางเปลี่ยนความเข้าใจของผู้ปกครอง บุคคลในครอบครัว รวมทั้งชุมชนนั้น ๆ ควบคู่กัน ซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนค่านิยมเหล่านี้ สื่อมวลชนเองก็มีส่วนที่จะช่วยส่งเสริมในเรื่องนี้ด้วย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ควรได้จัดให้มีการเสนอรายการวิทยุ โทรทัศน์ที่เป็นเรื่องราวของศาสนาอิสลามให้มากขึ้น การแสดงละครวิทยุ หรือโทรทัศน์ ก็ควรมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามด้วย ชาวไทยมุสลิมจะโคสนิใจรายการวิทยุ โทรทัศน์ภาคภาษาไทยมากขึ้น นอกจากนั้น ควรจะจัดให้มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านขึ้น เพราะเป็นหนทางหนึ่งจะช่วยส่งเสริมโอกาสการใช้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนและคนในชุมชนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การสอนภาษาไทยในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2 ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดในการแก้ไขปรับปรุงการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2 ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับเขตการศึกษา

1. เขตการศึกษา 2 ควรกำหนดโครงการส่งเสริมการสอนภาษาไทยให้เป็นโครงการที่ต่อเนื่องตามลำดับ และมีการติดตามและประเมินผลในแต่ละโครงการย่อย ซึ่งจัดเป็นระยะ ๆ เช่น การอบรมครูเกี่ยวกับความรู้ด้านต่าง ๆ ทักษะการศึกษา เป็นต้น
2. เขตการศึกษา 2 ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการให้ความรู้ภาษาไทยและการบริหารโรงเรียน สำหรับผู้บริหารในโรงเรียน รวมทั้งจัดพิมพ์คู่มือเป็นภาษามลายู โดยเฉพาะทุกปี แล้วค่อย ๆ ลดภาษามลายูให้ลดน้อยลง จนในที่สุดเหลือเฉพาะคู่มือที่เป็นภาษาไทยทั้งหมด
3. เขตการศึกษา 2 ควรจัดเตรียม หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรให้พร้อมและเพียงพอ รวมทั้งจัดทำแผนการสอนเพื่อแจกให้ทั่วถึงทุกโรงเรียน
4. การให้เงินอุดหนุน โรงเรียนราษฎรสอนศาสนาอิสลาม ควรให้ในรูปของการให้วัสดุอุปกรณ์มากกว่าเงินสด และควรจัดตั้งศูนย์วัสดุอุปกรณ์ขึ้นในระคับอำเภอหรือกลุ่มโรงเรียน
5. เขตการศึกษา 2 ควรปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดทำหลักสูตรขึ้นใช้เองโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ภายในเขตการศึกษา 2
6. ควรมีการนิเทศการสอนมากขึ้น หรือในกรณีที่ศึกษานิเทศก์ออกไปนิตเทศไม่ได้ การจัดทำเป็นเอกสารแนะนำสำหรับครูเป็นรายเดือน โดยส่งทางไปรษณีย์ หรือส่งผ่านผู้บริหาร ระดับอำเภอ หรือโรงเรียน เพื่อแจกจ่ายสำหรับครู
7. เขตการศึกษา 2 ควรจัดทำขอทดสอบมาตรฐานสำหรับใช้กับทุกโรงเรียน หรืออาจจะจัดทำระหว่างกลุ่มโรงเรียนระดับอำเภอขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรพยายามศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยให้มากขึ้นเพื่อจะได้สนับสนุน แนะนำและแก้ปัญหาแก่ครูได้

2. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนค่านิยมประมาณเพื่อจะอำนวยความสะดวกด้านการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียน
3. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการสอนวิชาภาษาไทยให้มากที่สุด และควรเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดต่อการทำงานของครูผู้สอน
4. ผู้บริหารควรจัดเพิ่มอัตรากำลังครูสอนวิชาสามัญและควรจัดหาบุคคลอื่นมารับผิดชอบงานธุรการ ทะเบียนและอื่น ๆ แทนครูสอนวิชาสามัญ เพื่อครูจะได้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนได้เต็มที่เพื่อให้ผลดียิ่งขึ้น
5. ผู้บริหารควรมีบทบาทที่จะชักจูงให้นักศึกษาหรือผู้ปกครองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาไทย

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับครู

1. ครูควรปรับปรุงตนเองให้มีความรู้กว้างขวางทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ
2. ครูควรศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แผนการสอน และแบบเรียนให้เข้าใจเป็นอย่างดี
3. ในการสอนแต่ละครั้งควรมีการบันทึกการสอนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี
4. ครูควรศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เทคนิค วิธีสอนใหม่ ๆ และพยายามเลือกให้หลายๆ วิธี ในการสอนภาษาไทยแก่นักศึกษา ใช้อุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น ให้นักศึกษาได้มีบทบาทในการเรียนการสอน พร้อมทั้งได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด
5. ครูควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ในการใช้ภาษาไทยแก่นักศึกษา
6. ครูควรมีการวัด และประเมินผลทุกระยะ และใช้วิธีการวัด และประเมินผลหลาย ๆ ด้าน
7. ครูควรทำตัวเป็นกันเอง สนิทสนมกับนักศึกษา
8. ครูไทยพุทธควรพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมไทยมุสลิม
9. ครูควรรหาโอกาสติดต่อกับสมาคมกับครอบครัว และชุมชนของนักศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อภาษาไทยและคนไทย

งานวิจัยที่ควรทำเพิ่มเติม

1. สร้างแบบฝึกภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษามลายู
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนเพื่อหาวิธีสอนที่ดี และเหมาะสมกับ
นักศึกษาที่พูดภาษามลายู
3. การศึกษารวบรวม ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง
ของโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนภาษาไทยระดับเขตหรือจังหวัด